

 DSS **70**
Društvo slovenskih skladateljev **LET**
Society of Slovene Composers

**JUBILEJNI KONCERT OB 70-LETNICI
DRUŠTVA SLOVENSKIH SKLADATELJEV**

pod častnim pokroviteljstvom
predsednika Republike Slovenije
Boruta Pahorja

Komorni godalni orkester Slovenske filharmonije
Matej Šarc – oboa
Primož Fleischman – saksofon

Četrtek, 23. junija 2016 ob 19.30
Križanke, Viteška dvorana

PROGRAM

Uvodni nagovor

akad. dr. Boštjan ŽEKŠ
svetovalec predsednika republike

Primož RAMOVŠ
DIVERTIMENTO ZA GODALNI ORKESTER

I.
IV.
V.

Pavel ŠIVIC
DIALOGI ZA OBOO IN GODALNI ORKESTER
solo: Matej Šarc, oboa

Samo VREMŠAK
SEDEM MINIATUR ZA GODALNI ORKESTER
Alla marcia
Valse – Menuetto
Alla toccata

Uroš KREK
SONATINA ZA GODALA (♩ = 120 ca)

II.
III.

Alojz SREBOTNJAK
SLOVENSKI LJUDSKI PLESI ZA GODALNI ORKESTER
Koroško
Rezija
Prekmurje

Pavle MERKŪ
ALI SIJAJ, SIJAJ, SONCE;
SLOVENSKA RAPSODIJA ZA GODALA

Janez GREGORC
SKRIVNOST SOCERBA ZA SAKSOFFON IN GODALA
solo: Primož Fleischman, saksofon

Jože PRIVŠEK (prir. Yasumichi IWAKI)
NAD MESTOM SE DANI ZA GODALA

KOMORNI GODALNI ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE

je štirinajstčlanski komorni sestav, ki igra brez dirigenta. Ustanovljen je bil leta 1993 ob podpori Ministrstva za kulturo Republike Slovenije. V dobrih dvajsetih letih delovanja je ansambel odigral okoli 450 koncertov doma in v tujini. Od leta 1999 ansambel deluje v okviru istoimenskega društva. Vzpodbuja nastanek novih glasbenih del, skrbi za notne izdaje in objavlja promocijske zgoščenke. Že petnajsto leto prireja v sodelovanju z Narodno galerijo iz Ljubljane ciklus »Svo- zvočje svetov«, ki povezuje koncerte komorne glasbe s predavanji o likovni umetnosti.

Repertoar Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije obsega skladbe vseh stilnih obdobij, posebno pozornost pa namenja ansambel stvaritvam slovenskih avtorjev. Tudi tistih, najmlajših, ki se šele uveljavljajo. Vse to potrjuje visoko kakovost ter vlogo in pomen Komornega godalnega orkestra Slovenske filharmonije v slovenski in evropski poudarjalni kulturi. Za svoje uspešno delo je ansambel prejel več nagrad in priznanj: Nagrado Prešernovega sklada leta 1999, Župančičevo nagrado leta 2004, Betettovo nagrado leta 2006 in Plaketo glavnega mesta Ljubljana leta 2012.

Foto: Žiga Koritnik

Matej ŠARC

Matej Šarc je študij oboe začel pri Božu Rogelji na Akademiji za glasbo v Ljubljani, nato pa se izpopolnjeval pri Heinzu Holligerju na Visoki šoli za glasbo v Freiburgu, Nemčija.

Bil je prvi oboist Simfoničnega orkestra RTV Slovenija in Freiburškega filharmoničnega orkestra. Kot solist in komorni glasbenik koncertira po Evropi, Avstraliji, Kitajski, Mongoliji, Japonski in obeh Amerikah. Za vrsto evropskih radijskih postaj je posnel številna komorna in solistična dela za oboo. Njegovi posnetki so izšli pri slovenskih in svetovnih založbah.

Od leta 1994 je član orkestra Slovenske filharmonije in pihalnega kvinteta Slowind, s katerim je med drugim prejel nagrado Prešernovega sklada. Oboo poučuje na Akademiji za glasbo v Ljubljani, Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani ter na mojstrskih tečajih doma in na tujem.

Že vrsto let se v Ljubljani posveča organizaciji in izvedbi komornega koncertnega cikla Festival Slowind, na katerem s člani istoimenskega pihalnega kvinteta muzicira z vrhunskimi umetniki, kakršni so Alexander Lonquich, Christiane Iven, Heinz Holliger, Arvid Engegård, Robert Aitken, Ursula Oppens, Naoko Jošino, Matthias Pintscher in drugi.

V njegovi umetniški dejavnosti zavzema posebno mesto sodobna glasba. Premierno je izvedel ogromno število novitet slovenskih in tujih skladateljev, v zadnjem času pa se kot dirigent in solist vse bolj posveča tudi baročni glasbi in njeni vlogi v današnjem času.

Primož FLEISCHMAN

je obiskoval Srednjo glasbeno šolo v Ljubljani, kjer je bil dijak na treh smereh (teoretski, klasični in jazzovski). Leta 1998 je z odliko diplomiral na Akademiji za glasbo v

Ljubljani (prof. M. Drevenšek). Študij je nadaljeval na Berklee college of Music v Bostonu.

Je dobitnik številnih prvih nagrad na tekmovanjih TEMSIG, prejemnik Plakete Mestne občine Ljubljana, Škerjančeve nagrade in glasbene nagrade Zlati Petelin. Kot solist je nastopil z orkestri: Big Band RTV Slovenija, Orkester Slovenske filharmonije, Godalni orkester Slovenske Filharmonije, Simfonični orkester RTV Slovenija, Orkester Slovenske policije in Orkester Slovenske vojske. Nastopal je na mednarodnih festivalih po Evropi, Istanbulu, Šanghaju in v ZDA. Je dolgoletni član kvarteta saksofonov 4Saxess in ansambla Fake Orchestra. Leta 2009 in 2012 je bil umetniški vodja 1. in 2. tekmovanja jazzovskih skupin in solistov v Logatcu in Ljubljani.

Kot prvi altist – solist, je zaposlen v Big bandu RTV Slovenija. Poučuje saksofon na jazz oddelku Konservatorija za glasbo in balet v Ljubljani in predmet improvizacija na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

O SKLADATELJIH IN NJIHOVIH DELIH

Primož RAMOVŠ (1921–1999)

Študij kompozicije je leta 1941 končal v razredu Slavka Osterca na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kasneje se je izpopolnjeval še v Sieni in v Rimu (Alfredo Casella).

Študiral je tudi klavir in za ta instrument je zložil tudi svojo prvo skladbo, v Mozartovem stilu in v tonaliteti G dur. Prvo službo je leta 1945 dobil kot delavec knjižnice SAZU v Ljubljani, leta 1952 pa je postal njen predstojnik. Med leti 1948 in 1964 je poučeval na Ljubljanskem glasbenem konservatoriju.

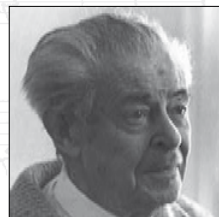
Ramovševa glasbena zapuščina je velikanski skladateljski opus. Njegove začetne kompozicije so nastale v duhu neoklasicizma, kasnejše pod vplivom ekspresionizma in serialne glasbe. Končno pa je Ramovš začetnik slovenske glasbene avantgarde. Bil je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, za svoje življenjsko delo pa je leta 1983 prejel Prešernovo nagrado.

Osebnostno optimističen in vedrega duha je skladbe spisal za vsakogar, ki ga je za to zaprosil. Deloval je tudi kot orglavec v Frančiškanski cerkvi v Ljubljani, bil je planinec in krepkega zdravja vse do smrti.

Pavel ŠIVIC (1908–1995)

slovenski skladatelj, pianist in pedagog. Študij kompozicije in klavirja je končal na konservatoriju v Ljubljani leta 1931, slogovno pa pripadal Osterčevi šoli. Med leti 1931 in 1933 se je izpopolnjeval na mojstrski šoli konservatorija v Pragi, iz klavirja (prof. V. Kurz) in kompozicije (J. Suk in A. Hába). Do leta 1960 je sledil tedanjim trendom sodobnega komponističnega sloga, nato pa ustvarjal v konservativnejšem tonu. Do upokojitve je poučeval na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

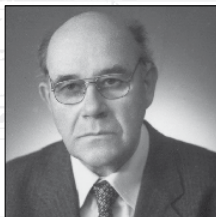

Med njegovimi deli je obsežen opus namenjen mladini: otroški in mladinski zbori, klavirske skladbe, skladbe za klarinet, trobento, pozavno, za godalni orkester in še mnoge druge. Pisal je scenska in orkestrska dela, vokalno, komorno in klavirsko glasbo.

Prejel je celo vrsto priznanj, med njimi Župančičevo, Kozinovo in dvakrat Prešernovo nagrado.

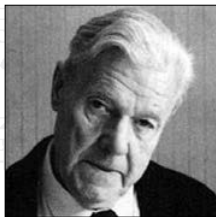
Samo VREMŠAK (1930–2004)

Skladatelj, zborovodja, pevec, in pedagog. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je leta 1956 v razredu Marjana Kozine končal študij kompozicije, kasneje pa še študij solopetja (1960). Deloval je kot dirigent zbora Slovenske filharmonije in kot profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Leta 1960 je bil sprejet v članstvo Društva slovenskih skladateljev. Od leta 1995 je živel v pokoju in honorarno predaval na Akademiji za glasbo na oddelku za kompozicijo in glasbeno teorijo. Samo Vremšak je za svoje glasbeno delo prejel številne nagrade in priznanja.

Uroš KREK (1922–2008)

Skladatelj in pedagog. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je študij kompozicije zaključil leta 1947 pri prof. Lucijanu Mariji Škerjancu. Bil je urednik simfoničnih oddaj in kasneje glavni urednik glasbenega programa na Radiu Ljubljana. Od leta 1959 do 1968 je bil znanstveni sodelavec glasbeno-narodopisnega inštituta v Ljubljani. Od tega leta naprej pa do leta 1982 je poučeval na Glasbeni akademiji v Ljubljani. Bil je profesor kompozicije in teoretičnih predmetov. Uroš Krek je bil tudi večletni predsednik Društva slovenskih skladateljev. V času svojega življenja je veljal za enega najtehtnejših sodobnih komponistov, ki je ustvarjal za vse vrste glasbenih zasedb. V svojo glasbo je rad vpletel

tudi folklorne elemente. Folklorno glasbeno izročilo z etničnega ozemlja (od Rezije do Porabja) je tudi zbiral, zapisoval in preučeval. Posnel je 13 etnoloških in etnomuzikoloških filmov. Bil je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti (SAZU) in dopisni član Hrvaške akademije znanosti in umetnosti.

Alojz SREBOTNJAK (1931–2010)

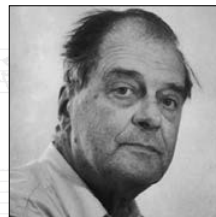
Slovenski skladatelj in pedagog Alojz Srebotnjak se je rodil v Postojni. Leta 1958 je diplomiral iz kompozicije (prof. L. M. Škerjanc) na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Po diplomi se je izpopolnjeval v Rimu (B. Poredda), Londonu (P. Racin Fricker), Parizu in Sieni (Accademia Musicale Chigiana). V letih 1964–1970 je deloval kot profesor na Pedagoški akademiji v Ljubljani in kasneje (1970–2001) kot redni profesor za kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Srebotnjak sodi med najvidnejše skladatelje sodobne slovenske resne glasbe in je avtor obširnega, raznolikega opusa glasbenih del. Zanje je prejel mnogo nagrad, med najpomembnejše sodi tudi Prešernova nagrada za življenjsko delo, ki jo je prejel leta 1999.

Pavle MERKŪ (1927–2014)

Študij slavistike je leta 1950 končal na Filozofski fakulteti v Ljubljani, doktoriral pa na Univerzi v Rimu, leta 1960. Kompozicijo in violino je študiral pri Ivanu Gerbcu in Vitu Leviju v Trstu, kjer je bil dolgo časa srednješolski profesor in programski urednik Radia Trst. Pavle Merkù je bil skladatelj, etnomuzikolog, slovenist in etimolog. Kot skladatelj je Merkù segel v skoraj vse kompozicijske zvrsti in povsod izpričal svojo temeljno privrženost ekspresionizmu z vplivi modalne, atonalne, dodekafonske in serialne sistematike. Njegova skladateljska ustvarjalnost se je pokazala v različnih smereh in v specifičnih

estetskih dosežkih. Merku je skladatelj z velikim smislom in čutom za formiranje izvirno naglašene glasbenega izraza. Med zamejskimi slovenskimi skladatelji mu gre nedvomno osrednja vloga, ki je pomembna tudi v slovenskem glasbenem ustvarjanju kot celoti. Od leta 1985 je bil dopisni član SAZU. Za svoje delo je prejel več nagrad in priznanj. Leta 1972 nagrado Prešernovega sklada za Koncert za violino in orkester, leta 2001 Štrukljevo nagrado za zbiranje slovenskega ljudskega izročila, leta 2001 srebrni častni znak svobode Republike Slovenije in leta 2006 Kozinovo nagrado za skladateljski opus ter leta 2014 Prešernovo nagrado za življenjsko delo in bogat ustvarjalni opus.

Janez GREGORC (1934–2012)

Diplomiral je iz kompozicije pri prof. Blažu Arničju na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Študij aranžiranja je nadaljeval pri prof. Herbu Pomeroyu na Berklee College of Music v Bostonu (ZDA). Bil je soustanovitelj, skladatelj in aranžer študentskega jazzovskega orkestra Ad Hoc, deloval je tudi kot producent za jazzovsko glasbo na RTV Slovenija, predaval na Inštitutu za jazz Akademije za glasbo in upodabljajočo umetnost v Grazu, kot profesor jazz harmonije, aranžiranja in improvizacije na Akademiji za glasbo v Ljubljani in profesor na Pedagoški akademiji v Mariboru, bil je tudi član ekspertne komisije za jazz pri EBU, član mnogih strokovnih komisij na mednarodnih glasbenih festivalih, član ekspertne komisije za glasbo pri Ministrstvu za kulturo, predsednik Društva slovenskih skladateljev, ustanovni član združenja SAZAS in dolgoletni član UO SAZAS. Za svojo ustvarjalnost je prejel številne nagrade in priznanja. Njegove skladbe so igrali na vseh pomembnejših evropskih festivalih jaza. Gostoval in snemal je s številnimi evropskimi orkestri. Pisal je za najrazličnejše orkestrske sestave ter ga kot takega redno izvajajo tako na slovenskih, kot na evropskih odrih.

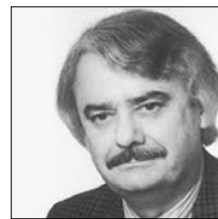

Jože PRIVŠEK (1937–1998)

Slovenski jazzovski pianist, skladatelj in dirigent se je rodil 19. marca 1937 v Ljubljani.

Izobraževal se je na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani, tri leta privatnega študija kompozicije pa je opravil v Ljubljani pri Lucijanu Mariji Škerjancu. Izpopolnjeval se je na ustanovi Berklee College of Music v Bostonu (ZDA), pri slovitim profesorju Herbu Pomeroyu, ki je bil mentor slavnih mojstrov, kot so Quincy Jones, Arif Mardin in Mike Gibbs.

Profesionalno glasbeno pot je začel kot vibrafonist in pianist, najbolj pa je postal prepoznaven kot vodja nacionalnega jazzovskega orkestra, Big Band-a RTV Slovenija, kot skladatelj brezštevlnih skladb in aranžmajev zabavne ter jazzovske glasbe. Privšek je med svojim več kot tridesetletnim (1961–95) dirigentskim stažem v Big Bandu ustvaril veliko popevk - uspešnic (Dan najlepših sanj, Nad mestom se dani, Vozi me vlak v daljave, Silvestrski poljub, Mati bodiva prijatelja ...). Med njegove najboljše jazzovske skladbe spadajo: Porednež, Ognjemet, Zeleni pekel, Privid, We Need Time, Rožnik, Križanke, That's For Ending ...

Pričujoči prerez slovenskih skladb za godala je dokaz, kako tovrstna glasba ostaja živa in vitalna. Prisluhnilo bomo nekaterim uspešnicam, ki so se že trajno utrdile v naši glasbeni zavesti in predstavljajo pomemben dokument v zgodovini slovenske glasbe. Najprej bomo prisluhnilo štirim skladbam, ki so pisane v svetovljanski glasbeni govorici, temu pa bosta sledili dve deli, ki imata svoje korenine v ljudski glasbi, za konec pa še dve deli, ki se dotikata drugih zvrsti; jazz in zabavna glasba.

Primož Ramovš je v času študija v Italiji napisal tri divertimente za različne zasedbe. Nocoj izvajani je njegov zadnji, tretji divertimento. Takrat še neoklasicistično usmerjen skladatelj uporablja razširjeno diatonično glasbeno govorico znotraj pregledne oblike, ki se napaja na prvinah neobaroka. **Pavel Šivic** v svojih delih niha med neoklasicistično jasnostjo ter željo po svobodnejšem pretoku glasbenega tkiva, kar je razvidno v njegovih *Dialogih za oboo in godala*, kjer je glasbena govorica tonalno in muzikalno sproščena. Čeprav znotraj sporeda predstavnik mlajše generacije, se je tudi **Samo Vremšak** odločil za neoklasicistično jasnost in zvočno prečiščenost. Čeprav je bil pretežno skladatelj vokalne glasbe, je tudi na področju simfonične glasbe napisal več uspešnih del, med njimi *Sedem miniatur za godala*, kjer so prisotne prvine nekdaj prevladujoče stilizirane plesne glasbe. Nekoliko drugačno pot pa je ubral **Uroš Krek**. Njegovo zdaj že znamenito *Sonatinno za godala* bi lahko kljub vsemu poimenovali »romantični neoklasicizem«. Čeprav je godalni zvok v tej skladbi prečiščen se v njej zrcalijo karakteristične »krekovske« melodije v širokih razponih, ki v hitrih stavkih dobijo prisrčen muzikantski zamah. V *Sonatini* pa še ne slutimo Krekovega poznejšega naslona na ljudsko glasbo.

Ta pa se zrcali v obeh pričujočih skladbah **Alojza Srebotnjaka** in **Pavleta Merkùja**. Alojz Srebotnjak je v *Slovenskih ljudskih plesih* uporabil ljudske melodije iz različnih slovenskih pokrajin in jih preoblikoval na sodoben način, kot sta ga v glasbi prejšnjega stoletja

uveljavila Bela Bartók ter pozneje Witold Lutosławski. Nekoliko drugače je zasnovana enostavčna Merkùjeva *Slovenska rapsodija Ali sijaj, sijaj, sonce*, ki je stkana iz ljudske glasbe in lastnih skladateljevih domislic.

Deli skladateljev **Janeza Gregorca** ter **Jožeta Privška** pa dokazujeta, da je slovenska glasba lahko tudi na področju nekoliko lahkotnejšega žanra umetniško dognana. Janez Gregorc velja za predstavnika simfoničnega jazz in se je v slovensko glasbeno zakladnico vpisal predvsem z izvrstnimi glasbeno-scenski deli ter z nekaterimi koncertantnimi skladbami, med katerimi je tudi *Skrivnost Socerba za saksofon in godala*. Jože Privšek pa je bil nekoč in je še danes široko popularen s takšnimi skladbami kot je *Nad mestom se dani*. Čeprav gre za popevko, bi si jo morali današnji predstavniki popularne glasbe še kako jemati za zgled; danes je ta zvrst v ustvarjalnih pol-ambicijah sramotno poplitvena in »instantna«. Privškovo mojstrovino bomo slišali v priredbi **Yasumichija Iwakija**.

Črt Sojar Voglar

Saša Šantel

Društvo skladateljev Slovenije je bilo ustanovljeno 22. decembra 1945. Po ustanovitvi Zveze skladateljev Jugoslavije (Savez kompozitorja Jugoslavije) je v letu 1950 postalo njegova samostojna enota ter se konec januarja 1951 preimenovalo v Društvo slovenskih skladateljev. Ime in vse temeljne dejavnosti je ohranilo tudi v samostojni Republiki Sloveniji, pridobilo pa je status društva v javnem interesu. Od leta 1991 DSS deluje kot samostojno društvo, ki je pridobilo priznanje delovanja v javnem interesu. Danes vključuje 119 članov, med katere sodijo tudi v tujini živeči slovenski skladatelji ter dva častna člana.

Društvo skladateljev so vodili naslednji predsedniki: 1945–1947 Danilo Švara, 1947–1949 Blaž Arnič, 1951–1953 Matija Bravničar, 1954–1956 Karol Pahor, 1957–1962 Vilko Ukmar, 1963–1965 Radovan Gobec, 1965–1968 Danilo Švara, 1968–1972 Uroš Krek, 1972–1976 Dane Škerl, 1976–1984 Bojan Adamič, 1984–1992 Pavel Mihelčič, 1992–1998 Janez Gregorc, 1998–2002 Marko Mihevc, 2002–2006 Jani Golob, 2006–2010

Tomaž Habe, od leta 2010 pa mu predseduje Nenad Firšt.

Med temeljne dejavnosti Društva slovenskih skladateljev sodijo glasbeno založništvo, posredovanja notnega gradiva, koncertna dejavnost ter promocija slovenske glasbene ustvarjalnosti v domačem in mednarodnem prostoru. V njegovem okviru delujejo Sekcija za sakralno glasbo, Klub mladih skladateljev, Sekcija za jazz in zabavno glasbo, Sekcija za zborovsko glasbo, Sekcija za didaktično glasbo in Sekcija za elektroakustično glasbo.

Na področju založništva v društvenem okviru deluje sodobna glasbeno založniška hiša, ki z notnima zbirkami *Edicije DSS* in *Muzicije DSS*, z zbirko zgoščenk *Ars Slovenica* ter s posredovalnico notnega gradiva in razširjeno mrežo mednarodnih partnerjev, sistematično skrbi za izdaje slovenskih del in njihovo dostopnost.

Na področju *koncertne dejavnosti* društvo soustvarja slovensko glasbeno zgodovino z unikatno programsko podobo cikla *Koncertni atelje*, prispevke v partituro

sodobne slovenske glasbene ustvarjalnosti pa predstavljajo še prireditve *Noč slovenskih skladateljev*, koncerti za mlado občinstvo *Slovenski skladatelji mladim*, mednarodni bienalni festival sodobne klasične glasbe *Unicum* ter sodelovanja s sorodnimi glasbenimi institucijami v Sloveniji.

Med vidnejše dosežke društva sodita izvedbi odmevne prireditve *Svetovni glasbeni dnevi 2003*, v sodelovanju s Cankarjevim domom v Ljubljani, in v letu 2015, ko mu je Mednarodno združenje za sodobno glasbo ponovno zaupalo organizacijo te prireditve.

Pod okriljem koncertne dejavnosti deluje *Komorni orkester solistov Društva slovenskih skladateljev (KOS DSS)*, ki se posveča prvim izvedbam komornih del.

Društvo slovenskih skladateljev se je od ustanovitve naprej zavzemalo za vidno mesto slovenske glasbe v programih institucij, ter za vlogo umetnosti v šolskem sistemu. Med njegove pomembnejše pobude v polpretekli zgodovini sodi *ustanovitev Slovenskega glasbenoinformacijskega centra*, ki ga je pomagalo ustanoviti, mu ponudilo prostore in pomoč pri prvih organizacijskih in programskih korakih.

S svojim delovanjem se kot aktivni član vključuje v dejavnosti *Mednarodnega združenja za sodobno glasbo (ISCM)* in *Evropskega združenja skladateljev (ECSA)*. Na področju mednarodnega sodelovanja obenem skrbi za izmenjavo informacij mednarodnega značaja ter za udeležbo članov društva na mednarodnih festivalih, simpozijih, konferencah in glasbenih sejmih v Evropi in v svetu. Mednarodno javnost in sorodna stanovska društva po svetu seznanja o svojih dejavnostih in koncertih s prvimi izvedbami del slovenskih glasbenih ustvarjalcev, v sodelovanju z njimi pa prireja tudi izjemne koncerte.

Od leta 1994 Društvo slovenskih skladateljev podeljuje *Kozinovo nagrado*, najvišje strokovno priznanje za zaočkrožen skladateljski opus ali za pomembne skladateljske dosežke, ki so bili javnosti predstavljeni v zadnjih treh letih, izjemoma pa tudi za enkratni skladateljski uspeh. Za dostopnost informacij o skladateljskih osebnostih, ki ustvarjajo utrip sodobnega slovenskega glasbenega

življenja, izvaja cikel *Pogovori s skladatelji*, pereča vprašanja slovenskega glasbenega življenja pa odstira na *okroglih mizah*.

Delovanje Društva slovenskih skladateljev je bilo v sedemdesetletni zgodovini pogojeno z družbenimi, socialnimi in kulturnopolitičnimi danostmi, v zgodovinskem procesu pa je vlogo zagotavljanja stanovskih potreb bistveno preseglo in se uvrstilo med ključne (so)oblikovalce slovenskega glasbenega življenja, kulturne politike in nacionalne glasbene identitete.

dr. Sonja Kralj Bervar

KONCERT STA OMOGOČILA

Ministrstvo za kulturo RS,

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

V SODELOVANJU S

Festivalom Ljubljana

LJUBLJANAFESTIVAL.SI

 DSS **70**
Društvo slovenskih skladateljev **LET**
Society of Slovene Composers

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana
01/241 56 60
info@dss.si
www.dss.si

